

طهران

حضرت ادیب دبستان الهی علیه بهاء الله الابهی

هو الله

ای حضرت ایادی رحمن نامه غرة رمضان سنه ۱۳۳۷ وصول یافت از بلایا و رزایای وارده بر شما نهایت تأثر حاصل گردید ولی الحمد لله صبورید و وقورید و شکور و شایان اجر موفور امید چنان است بقول حافظ بار دگر روزگار چون شکر آید نهایت آمال ما اینست که اعلاء کلمة الله ترویج یابد و نفحات قدس منتشر شود چون این آرزو حصول یابد جمیع بلایا فراموش گردد الحمد لله که در جمیع اقالیم انوار شمس حقیقت ساطع و ندای الهی بلند و افق مبین لائح و فیوضات از ملکوت ابهی متتابع حشر و نشور باهر و فوز موفور حاصل آهنگ تبتل بملکوت اسرار متواصل و تضرع بملکوت ابهی متتابع امید چنان است بعون و عنایت جمال مبارک روحی لاحیاته الفداء سرور حاصل گردد

بسلیل جلیل آقا میرزا علی تحیت و مهربانی برسانید امیدوارم که اسباب سرور از برای او فراهم آید و همچنین بنجل دیگر جناب میرزا حسین تحیت و تکبیر ابلاغ دارید اسئل الله ان يجعلهما خلفین صالحین لذلك الرجل الجلیل و علیک البهاء الابهی

۱۰ شوال ۱۳۳۷

عبدالبهاء عباس